

Dentalna ergonomija u praksi

Prcić-Konjhodžić A¹, Konjhodžić-Raščić H², Malić M³, Suljagić S.²

¹*Katedra za dentalnu patologiju i endodonciju, Stomatološki fakultet Univerziteta u Sarajevu, Sarajevo, Bosna i Hercegovina*

²*Katedra za morfologiju zuba, Stomatološki fakultet Univerziteta u Sarajevu, Sarajevo, Bosna i Hercegovina*

³*Katedra za oralnu medicinu i parodontologiju, Stomatološki fakultet Univerziteta u Sarajevu, Sarajevo, Bosna i Hercegovina*

Dentalna se ergonomija definira kao prilagodba na uvjete i metode rada liječnika - tima uz poštovanje vlastitih fizičkih i psihičkih kapaciteta kako bi zdravo i konformno funkcionirali u svome profesionalnom angažmanu. Praktičarima se često događa paradoks: dok skrbe o oralnome zdravlju svojih pacijenata, potpuno zanemaruju skrb o vlastitom. U radu su prikazane osnovne upute stomatologu-timu kako da se služe vlastitim kapacitetima, mogućnostima opreme, instrumentarija i organizacije posla da bi poštivali ergonomijske norme i smanjili rizik od profesionalnih bolesti.

Ergonomics in Dental Practice

Prcić-Konjhodžić A¹, Konjhodžić-Raščić H², Malić M³, Suljagić S.²

¹*Department of Dental Pathology and Endodontics, Sarajevo University, Faculty of Dentistry Sarajevo, Sarajevo, Bosnia and Hercegovina*

²*Department of Dental Morphology, Sarajevo University, Faculty of Dentistry Sarajevo, Sarajevo, Bosnia and Hercegovina*

³*Department of Oral pathology and Parodontology, Sarajevo University, Faculty of Dentistry Sarajevo, Sarajevo, Bosnia and Hercegovina*

Dental ergonomics is based on planning the adapting tasks and equipment of the dentists to promote comfort and efficiency and production in the work environment.

In practice we are often faced with the paradox: while we take care of the oral health of our patients, we completely neglect care about our health condition.

In this article we will present basic guidelines for the dentist/team on how to use personal capacities, capacities

of dental equipment, instruments and management of dental team work in order to achieve ergonomic standards and to minimize risk of occupational disease.

Suvremeni pristup replantaciji traumatski ekstrahiranih zuba

Prohić S, Sulejmanagić N.

Klinika za oralno-kirurške discipline i oralnu medicinu Stomatološki fakultet Univerziteta u Sarajevu, Sarajevo, Bosna i Hercegovina
E-mail: sprohic@utic.net.ba

Avulzija zuba (exarticulatio) definira se kao potpuni izlazak zuba iz pripadajuće alveolarne čašice. Različiti statistički podaci pokazuju da je od svih traumatskih ozljeda zuba avulzija zuba razmjerno rijetka, od 0,5% - 16% u stalnoj, te od 7% - 13% u mlječnoj denticiji.

Svrha je rada prikazati slučaj odgođene replantacije središnjeg i lateralnog sjekutića u gornjoj čeljusti u 14. godišnjeg dječaka. U isto vrijeme, konzultirajući suvremenu literaturu, iznosimo stručno-znanstveno stajališta o različitim antiresorptivnim medikamentima te različitim solucijama koje se upotrebljavaju za čuvanje avulziranih zuba u ekstraalveolarnom razdoblju. Većina replantiranih zuba nakon određenog vremena pokazuje resorpciju korijena. Histološka istraživanja na ljudima i na eksperimentalnome modelu pokazuju tri vrste resorpcije avulziranih zuba: površnu, zamjensku (ankiloza) i upalnu resorpciju.

Brojni su čimbenici koji utječu na prognozu replantiranoga zuba. Klinička su istraživanja pokazala da su to u prvome redu dužina ekstraalveolarnoga razdoblja, način čuvanja avulziranoga zuba, te faza razvoja zubnoga korijena. Replantacija zuba je metoda izbora u prepubertalnih i pubertalnih pacijenata, budući da je plasiranje dentalnih usadaka i fiksnih protetskih radova u takvih pacijenata kontraindicirano.

Ključne riječi: replantacija, avulzija, ankiloza.